

verbū dei: sed recipit ipm dictū et datū a deo. qz trūqz est a deo. **H**i enī hō p se nō pōt facere cibos corporales qz viuat corpus. quō poterit facere cibū spūale: et qz viuat aia: **E**t iō nullū zvū hois qd. pce dit de corde et ore hois pōt dare vita aie et nutritre ipaz: sed oportet qz ab alto pce/ dat. s̄c; de corde et de ore dei. **E**t sic ad hoc qz cibz corporalis nutritat corp' nō est necesse nisi qz corporis recipiat ipz: nec est necesse inqrere causaz et fundamētu et rō/ liq inue/ stigatōe cause.

Verbū dei nu/ tri aia; absqz a/ liq inue/ stigatōe cause. **H**o verbū dei nutritat aiam: nō est necel/ se qz hō inqrat cām et fundamētu et rōnez zvboz dei: sed sufficit scire qz dei sunt et re cipere ipa zvba in corde. qz sine hō nutrita aiam. **E**t qm in ipa aia volūtas hō totū dñium et impiu: et in ea p̄sistit pncipaliter vita aie. qz qn illa viuit tota aia viuit: qn illa est satiata tota aia est satiata: qn illa crescit: torta aia crescit. qn illa nutrita tota aia nutrit. qn illa deficit: tota aia deficit. qz ipa ē cor aie. et qz zvba dei respiciunt ani/ mā et dirigunt pncipaliter ad voluntatē. respiciunt pncipaliter ipaz tanqz cor ipi?

Verbū aie: et tanqz hōtē totū impiu in aia. iō ver di habz ba dei et liber dei hōtē et hōtē debent modū modum fm qz uenit volūtati: qz est libera et in li/ uenient bertate posita. **E**t iō zvba di qz sūt i libro tēvolun dei posita hōtē aliquā modū p̄ceptiu. ali/ tati. qn modū phibitiu. aliquā exhortatiu. ali/ aliquā pmissiu. aliquā cōminatiu. ali/ qn narratiu exemploz. aliquā dēpcatoriu. um. aliquā laudatoriuz. qz omēs isti modū uenient volūtati et affectui: et inclinat et mouent et excitat et nutritū ipam volūta/ tem ad timorē et amore: ad spem et gaudi/ um et ad solationē. **S**ed qz aia qrit sg certitudinē et nō recipit alioz zvba nisi sint sibi certa et nō dubia. qz intellectu qz est in aia: sp appetit certitudinē: et in hō satia et viuit: et aliter nō qescit: donec sit cert. iō necesse est qz liber dei et zvba libri sui sint certissimā et nō dubia. **E**t iō esti zvbis dei et in libro suo certitudo diuīcautoritatis dei ē cer qz est tam magna qz excedit oēs rōnes: om̄issimuz pbatōes hoim: et om̄e ingeniu hōa excedēs num: ut iā dictū est. iō to liber dei est au/ oēs pba tenti: et hō modū generale autētūcū p/ to/ nes. **E**t sic liber dei et zvba dei totā aiaz cō/

plent et pfortat et nutrīt intellectū et vō/ luntatē. **E**cce igī qlit habem⁹ cogniti Epilo/ onē et sciam de creaturz qz sunt opa dei et facta: et de verbis dei qz sunt dicta dei. **E**t sic de⁹ manifestauit seiōm hoī tam p crea/ turas qz sunt a deo qz p zvba qz dicit. s̄z ma/ gis ppinque se manifestauit p zvba qz per creaturas. qz zvba exētū immediate de cor/ de dei. et directe tendūt ad cor hois. et ipa verba sūt mag⁹ familiaria hoī et ppinqua qz creature. qz etiā ipē hō hō zvba et dicit ea et loqtur et hō: et in multis pcordat cum deo. qz de⁹ loqtur dicit. et hō loqtur et di/ cit. et sic verba ueniūt deo et hoī. **E**t sic multū est familiaris et ppinq cognitione dei p verba sua. **E**t sic ipē hō et p creatures dei et p verba dei pōt venire ad deū et ipz inuenire et scire intentionē et volūtatem dei. **E**rgo hō d̄z seiōm exercitare tam in creaturis dei qz in zvbis dei: ut se propin/ quer ad ipm et fiat familiaris cū deo.

Qaia rōnalis existēs in hoī nō est de natura corporis: sed p̄t viuere p̄se separata a corpore: et est imortalis viuens sine fine.

Titulus.ccxvii.

Qbec scia est de hoī et pncipali/ or res qz sit in aia est aia rōna/ lis. et qz forte plures credūt qz aia sine cor/ pore nihil sit: et qz mortuo corpe aia mo/ riat et nō remaneat viuēs et viua: et p̄nīs nō credūt bona eterna: et iō nō curāt labo/ rare p illis. nec etiam credūt mala eterna. nec p̄nīs curāt fugere illa. iō vt oīs hō cognoscat qz ipē habeat aiam imortale: qz in eternū viuer. hō pba qz aia rōnalis ē im/ mortal. **Q**uānis enī supi⁹ in pluribz lo/ cis dictū sit qz aia sit imortal: et qz liberuz arbitriū est imortale: tñ hō pbatū sūt acci/ dentaliter. **E**t iō hō nū tractabiz pncipa/ liter de imortalitate aie: recolligēdo etiā illa qz aia dicta sunt supi⁹ in multis locis sparsim. qm sup oīa valde necessarium est homī qz cognoscat sine dubio qz habeat aiam imortatē et sp̄ viuētē. qz maxie erit diligēs circa seiōm ne in eternū pdat se/ ipm. et maximā diligētiā apponet ad ha/ bendū sciam libri de hoī: seu libri creatu/ rarū: seu libri dei: seu libri scripture sacre. **I**dēsūt o 2

Li. xcij
Li. cij

Titulus. cxxvii

Ad p̄bādū aut̄ q̄ aīa rōnalis non sit de natura corporis: s̄z q̄ p̄t viuere et stare p̄ se sine corpe separata: et q̄ sit imortalis capie mus fundamēta sequētia: Prīmū fundamētū erit ex pte obligatiōis. q̄r aīa p̄t ob ligari deo imortali et eterno. Aliud fundamētū est ex pte honoris: laudis et glorie dei. Aliud fundamētū erit ex natura libertatis. Aliud erit cōparādo opatiōes q̄ apparēt in hoīe inter se. Aliud erit cōparādo hoīez ad oēs alias creaturas q̄ sunt ppter hoīem. Et sic p̄bab̄ q̄ aīa rōnal̄ est imortal̄. vel cōparādo hoīem ad deū vel cōparādo hoīem ad alias creaturas infētiores. Quātū ad p̄mū sc̄z q̄d est ex pte obligatiōis seu cōpando hoīem ad deū: z. p̄siderādū est q̄d iā p̄batū est. q̄ hō obli gat̄ deo imortali et eterno. et hō p̄t facere iusticiā soluēdo: vel iniusticiā et iniuriā nō soluēdo deo: s̄z oppōsitū faciendo. Hic ḡ hō p̄t facere iniusticiā: iniuriā et offensaz p̄tra deū: et p̄t p̄tēnere deū. Et q̄r q̄ facit iniuriā deo et offensam d̄z pati penā eter nā: et eternalitē d̄z puniri. ḡ aīa p̄t mereri et lucrari penā eternaz. et p̄ ɔ̄ns necesse ē q̄ p̄t puniri eternaliter. Et h̄ nō p̄t fieri ni si aīa sit imortal̄ et s̄g viuat. ḡ de necessita te seq̄tur q̄ aīa rōnalis existēs in hoīe est imortal̄ et s̄p durās. Itē hō p̄t obligare sibi deū eternalit̄. et h̄ faciēdo iusticiam et placitū et cōplacentiā sibi. Hic utim̄ si aīa facit iniuriā deo et offensaz obligat se ipam ad penā et ad punitionē eternaz. ita p̄ oppositū si facit deo placitū et cōplacen tiā: obligat deū ad remuneratiōē eternā q̄r nō est maior rō de vno q̄ de alio. H̄z h̄ nō p̄t esse nisi aīa sit imortalis. ḡ necesse est q̄ aīa hoīs sit imortalis. et p̄maneat et durer in eternū. Fundamētū aut̄ quod fundat̄ in honore et laude dei dicū est in capitulo de honore.

Ti. xcvi
Ti. c.

Ti. clxv

Ti. clx/
xvi. cc.

Dicit̄ aliud fundamentum.
Reterea alia p̄batio p̄t fundari i natura libertatis seu liberi arbitrii. et q̄si cōcordat cū p̄ma q̄ modo dicta est. Un̄ opatiōes hoīs inc̄stum hō est: sunt remunerabiles vel punibiles de natura sua. eo q̄r facte sunt cū libertate. Et exide p̄cludit̄ de necessitate: q̄ aīa

est imortal̄ in q̄ est ista libertas. Sed ista p̄batio ad plenū deducit̄ ē supī in rubri ca de cōpartiōē hoīs ad alias res p̄ diffētiā generalem. sc̄z liberi arbitrii in ultima pte illī rubrice. et iō vadite ad illam.

Aliud fundamentū.

Hic aut̄ p̄batio fundat̄ in opatiōib̄ q̄ apparent in hoīe. Un̄ hō p̄ sualmet opatiōes cōpando eas ad inuicē p̄t cognoscere q̄ aīa est imortal̄. Un̄ p̄ fundamēto p̄mo p̄sluppono ista re gulā: q̄ tādiu durat res: iō diu durat ope ratio sua. Exemplū de igne q̄ tādiu durat Res tan q̄ diu durat operatio sua. Ergo si opatio diu du alicuī s̄p durat: tunc illa res cuī est illa rat̄ q̄ opatio s̄p durabit. Et iō si in hoīe sit aliquī diu du opatio q̄ s̄p duret: necesse est q̄ in hoīe sit rācūs aliqua res q̄ s̄p duret. Dodo videam̄ si opatio.

in homīe sit aliquī opatio q̄ s̄p duret: et dis currām̄ p̄ oēs opatiōes q̄ sunt in hoīe. et p̄mo p̄ operationes exteriores. videam̄ si ille opatiōes s̄p durent. et appetit q̄ non. q̄r opatiōes q̄nq̄ sensu exterioꝝ possūt diminuī: debilitari: corrūpi: destrui et au ferri. et h̄ sit p̄ organū cū quo sit illa opatiō. Un̄ ista opatio q̄ est videre que sit cū oculo aliquī diminuit̄: aliquī debilitat̄: aliquī destruit̄ et totaliter auferit̄: et h̄ sit ppter oculū. Et sil̄ est de ista opatiōe q̄ est audi re. et sic de alijs. Ergo p̄ istas operationes exteriores nō possumus p̄bare q̄ in hoīe sit aliqua res imortalis. Sed intēdam̄ interius in operationes interiores et oculūs. et videam̄ si sit int̄ aliquī opatio q̄ nō p̄t destrui nec impediri q̄ s̄p duret. Inter oēs aut̄ operationes est ibīna opatio q̄ s̄p durat. sc̄z velle nolle et desiderare. Et ista opatio q̄uis sit occultar̄ interior: attī est manifestissima cuilibet hoī intra se. ita q̄ q̄libet sentit in seīho istā opatiōē p̄ experientiā. Sed q̄r ista opatio. sc̄z velle: nolle desiderare sit imortal̄ in hoīe. h̄ ostēdit̄ et p̄bat̄ clarissime ad oculū sic. Nisi enim opatio q̄ nec p̄ debilitatē corporis: nec p̄ in firmitate: debilitat̄ nō dependet̄ a corp̄: le nolle nec est ligata cū corp̄: s̄z nos videm̄ per desidera experientiā q̄r iste opatiōes sc̄z velle: nolle rest̄ im ppter debilitatem corporis: nec ppter infir pbat mitatē. vñ videm̄ q̄ infirmis velle: hol-

Q, anima sit immortalis

89

le et desiderare non debilitant nec diminuuntur. Imo dum corpus magis debilitat: tunc magis crescunt velle nolle desiderare: nec propter cessationem desideria. Imo ad minorem desiderat salutem. Ita quod opatio desiderii non debilitat propter debilitatem corporis. Sedetur quod iste operationes non dependet a corpore: nec ligant cum corpore. nec sunt cum corpore: nec cum organo corporali. sicut iste operationes que sunt videre: audire. Ergo si corpus mortaliter adhuc remanent iste operationes. Item ista operatio quod fortificat et crescit: dum magis corpus debilitat et destruit: non dependet a corpore: nec fit cum organo corporali: nec elevata cum corpore. sed iste operationes velle: nolle et desiderare fortificant et crescunt: dum magis corpus debilitat et destruit. hoc autem appareat per experientiam. quod quanto horum efficit magis antiquum: et corpus tendit ad destructionem: tanto magis desiderat et vult et fortius et magis crescit desiderium suum. Sedetur quod talis opatio non dependet a corpore: nec ligatur cum corpore. Ideo sequitur exinde quod cum tandem duret res quamdiu durat opatio eius: quod illa res cuius officium est et opatio propria velle nolle: desiderare est immortalis et perpetua: sed durans et spiritus vivens: et remanet quam corpus.

Loculus. Et per dominum sequitur quod illa res quam vult et dicit quia non vult et desiderat. non est continua nec ligatur immortale cum corpore: sed per existentes: et non indiget auctalis. filio corporis ad operandum suum propriam operationem. et est nudus et separata et expoliata ab ipso corpore. et per dominum non est subiecta corpori sed libera. Ita sequitur quod illa res est maior et excellenter et superior res quam sit in homine hunc dominum supra totum hominem. Quare sequitur quod homo hunc intrasse rei mortale incorruptibile vivere in perpetuum. et hoc est ipsa voluntas cuius officium et propria opatio est velle nolle et desiderare. Et sic voluntas hominis non est moritur: quamvis corporis mortis: sed viuit in eternum in gaudio vel tristitia. Et per dominum tota anima in quibus voluntatibus intellectus et memoria viuet in eternum. Et sic voluntas non est de natura corporis: nec per dominum ipsum nec per se: sed separata a corpore. Ergo homo de edificare et facere suum fundamentum supra voluntatem quam supra fundamentum perpetuum et incorruptibile et durans in eternum.

Alia vero quod anima non est de natura corporis.

Item aliter probatur quod anima hominis non sit de natura corporis ex parte sue operationis et sui modi. Quia anima abstrahit et denudat et expoliat illud quod recipit in ea ab omnibus quantitate ab omnibus locis et ab omnibus qualitatibus corporali. quod anima nominat ipsas res quae intelligit. et noitando ipsas res nominat eas sine qualitate corporali: sine quantitate: sine loco. unde ira noitatur sicut intelligit. quod primo intelligit quod nominat. et sic anima dum recipit ipsas res ipsis: facit ipsas sine quantitate: sine qualitate. sicut stomachus dum recipit cibos: expoliat et denudat eos a suis vestimentis et suis ordinib: et induit eos vestimentis corporis et conditionib: ita quod cibis primitus modus recipit modus corporis. Ita et ipsae res dum intrant animam perdunt modum proprium et recipiunt alienum. scilicet modum animalis. ita quod perdunt quantitatem et locum et qualitatem accidet talem. et recipiunt modum et formam animae. Et ideo ipsae res dum intrant animam recipiunt ab anima modum communem universaliter: et perdunt modum particularer et singularer et individualiter. ita quod non pertinet magis unius particulari quam alterius. sicut homo qui est in anima habet modum communem et universaliter: quod est qualiter pertinet omnibus hominibus: et non magis unius quam alterius. et ita noitatur ab anima communiter et universaliter: et tamen tale modum non habet horum extra animam. quod nullus horum extra animam pertinet in suis ordinib: omnibus hominibus. sed horum qui est in anima pertinet omnibus. quod sequitur quod tales modi recipiunt ab anima et non a se. quod anima hominis de natura sua est sine quantitate: sine figura: sine loco: sine qualitate corporali. et si ne omnibus illis ordinib: existentibus in rebus exterioribus per quas ipsae res sunt particulares quod anima assimilat ipsas res sibi ipsi. **N**on autem clarissime ostendit vel manifestat in ista littera: et etiam in aliis litteris. quod ista littera anima: dum est in scripturam habet certam quantitatem et magnitudinem certum colorum. scilicet nigrum vel rubrum. certum locum. scilicet in tali pergameno et in tali parte pergamini. ita quod nullum aliud anima. scriptum est illud metu. imo hoc differet ab illo. **S**ed dum ista littera anima intrat animam: tunc recipit aliud modum et anima formam et alias ordinates: et perdit modum proprium quem habebat in scriptura quod dum est in anima: tunc non est magnus neque parvus: nec talis quantitas nec talis: et sic perdit quantitatem. Ita perdit quem locum. Ita non est

Q, anima est sine quantitate qualitate et loco.

0 3

Titulus.ccxvi

rubēū neqz nigrū neqz alicuius colors; et sic perdit colorē et quilitatē: nec est scriptum in pgameno nec papiro. si istud a existēs in aia est vniuersale et cōe oībz alībz: et tantū puenit vniuersalite alteri. et ante de se non erat tale. que seqtur que ab anima recepit talem modū. Quare sequite queaia hois ē sine quinitate: sine loco: nec est magna nec parua: nō est nigra neqz rubea: et est sine oī colorre. Et hoc nullus potest negare. que sua opatio hoc manifestat. Quare procludite queaia nullo modo est corporalis: nec est de natura corporis: nec habet proprities corporis. que seqtur que nō est grauis nec leuis nec rotunda nec quadrata nec alicuis figure. et seqtur que omnes proprities et proprities corporis repugnant aie: et sunt feces respectu aie et supfluitates. Si enī aia remouet tales proprities a rebo qui intrant aiam: tanque sibi repugnate tes: tanque quasdā feces et supfluitates. quito magis ipa in natura sua est separata ab illis: Et clare possumz procludere que quodam sunt res corporales: quedā spūiales: quedam res quantite: et quedā sine quantitate. Itz possumz concludere que res sine quantitate et spūiales sunt nobiliores: altiores et digniores qui res corporeas et quante sunt feces et supfluitates. Sicut enī a existens in aia ē dignius nobilis et supius qui existens in scriptura. que quod est in aia est vniuersale cōe et perpetuum et incorruptibile et inuariabile. sed a scriptū est variabile: corruptibile et periculare. Sic sit se habet aia respectu rey corporaliū qui habent quantitatē et quilitatē corporalem. Quare seqtur que aia hois nō est visibilis. que nō habet colorē. nō est audibilis: que nō habet sonū. nō est odorabilis: que nullū habet odore. nō est gustabilis: que nō habet sapore. non est tangibilis: que nullā habet quantitatē nec quilitatē qui possit tangi. que nō est calida nec frigida: nec hūida: nec sicca: nec aspera: nec lenis: nec longa: nec brenis: nec ampla: nec stricta: nec lata: nec profunda: nec spissa: nec leuis: nec ponderosa. que omia ista sūt de natura corporis. et per sequens nobiliores est que non habet ista: qui si haberet. Et exinde possumus arguere de deo qui est super aiam quia des non est visibilis nec audibilis nec odorabilis nec gustabilis: nec tangibilis

Quaria
est nuda
ab oib⁹
ɔditiōi-
bus cor-
poris

D, de⁹ ē
exut⁹ ab
oib⁹ ɔdi
tōib⁹ cor
palibus

nec palpabilis: nec colorans: nec levius:
nec ponderosus: nec habens aliquā qua-
litatē corpalem: nec q̄ntitatē: nec sufficiēt
et sic de alijs. **E**t sic p̄batū est q̄ aīa rōna-
lis nō est de natura corporis. et sic dū corp⁹
morit⁹: anīa remanet in sua natura. **E**t sic
tam p̄ opationes voluntatis q̄s p̄ opatio-
nes intellectus p̄bat q̄ hō habet anīam
que nō est de natura corporis.

Ultimū fundamētū.

Uerum fundamētū ad pbandū
q̄ homo habet animā imortale:
sumif cōparando hoies ad alias
creaturas que sunt pp̄ter hoīem et serui/
unt homini. **Vñ** p̄ciositas et nobilitas et
incorruptibilitas creaturaz seruientium
homini manifestant clare q̄ in homīe est
aliquid imortale et incorruptibile sp̄ viuēs.
Et ista rō suī posita supiūs ī rubrica de
p̄ditiōib⁹ obligatiōis in illa parte: q̄ ma/
gis est obligat⁹ hō deo tē querite ibi. **E**t tē,
sic cōparando hoīem ad deū: et cōparando
alias creaturas ad hoīem: et cōparando
op̄ationes hoīis inter se. probat imorali
tas aie rōnalis. **E**t sic aia hoīis nō habet
finē post se: sed q̄ anīa sit creata: et habeat ic̄p̄tē
ante se p̄ncipiū: ip̄am exeperit in scipa. p̄bat
q̄r ip̄a anīa nō meminit se sp̄ fuisse: et tū si
semp fuisse recordare. q̄r se cōt̄tur q̄ non
semp fuit. et sic habuit p̄ncipiū: sed nō ha
bet finē. et p̄ dñs est creata ante se de nibi
lo a deo. **E**t vlera possum⁹ arguere: q̄ si
aia habeat p̄ncipiū et nō habeat finē: q̄
deus q̄ est supra aīam et creavit eā nō ha
bit p̄ncipiū nec finem. **E**cce igit̄ positiō
homo habeat aīam imortale: q̄liter debe
at esse sollicit⁹ de custodia eius ne in ppe
tuū male habeat: ne in ppetuū maneat in
tristitia: ne in ppetuū captivet: ne in etet
num puniatur: ne incidat i oīa mala iam
supiūs noīata: et ne perdat in ppetuū eter
na bona et infinita iam supradicta. **O** tam
grandis res est aia. **O** tam grande malū
malum anime. **O** tam grande bonū: bo
num anime. **I**mportialis est utiq̄ anīa.
Sed necesse est tū ip̄am esse bonā vel ma
lam: iustā vel iniustā: puniendā vel remu
nerandā: necesse est ip̄am esse et viuere in
eternum in gaudio: vel in eterna tristitia.
necessē est ip̄am esse in eterna iocundita

te et felicitate: vel in perpetua miseria. ne/ esse est ipam esse et vivere in eterna dele/ cratione et dulcedine: vel in sempiterna a/ maritudine et dolore. necesse est ipam esse et vivere in eterna societate cum deo suo creatore. vel in eternum esse separatam a societate et consortio sui creatoris. nec in/ ter illa est dare mediū: immo necesse est q/ vnum vel aliud habeat.

Hic enī inuestigāt an sit et realiter eti/ stat aliqua tertia natura creata que sit tñm spiritualis et tota intellectua p se existēs sine corpore.

Ticulus. cccviii.

Q uæ scala nature et creaturarum est nobis manifesta ad sensum. et nullus potest dubitare an creature ordi/ nate per quatuor gradus sint et existāt. quia hoc est p se manifestissimum. **B**ed qd omnes creature nobis ad sensum mani/ feste quas videmus reducuntur ad duas naturas. quoniā est vna natura que est corporalis tñm. sicut sunt omnes crea/ ture que cōinētūr in pmo secundo et tertio gradu. quia omnes ille creature sunt cor/ porales tñm. quia in eis nō est spiritus ra/ tionalis seu ania intellectualis. **A**lia au/ tem est natura corporalis et intellectua/ lis seu spiritualis insimul. sicut homo q/ est in quarto gradu qui continet insimul et cōiunctim duas naturas in vna perso/ na scz corporalem et spiritualēm seu intel/ lectualem. quia in homī est ania rationa/ lis: immortalis et corpus vt dicunt est.

Et ideo quia videmus naturam corpora/ lem et spiritualēm cōiunctas in vna per/ vñ fida sona in homī. et ultra videmus naturaz metoqñ corporalem p se existentem separatam ab intellectuali: vt in terra. quia per se existit terra. et est natura purissime corporalis. **E**xinde habemus causam querēdi et in/ uestigandi an sit et existat etiā natura spi/ ritualis creata purissime spiritualis p se existens nullo modo cōiuncta cum natu/ ra corporali. **E**t quoniā nos nullo modo dubitam⁹ de natura corporali tñm an sit. et etiā de natura cōiuncta ex corporali et spirituali. ideo per istas duas videtur

q/ debemus innenire tertiam. quia per no/ tum debemus inuenire id quod est igno/ tum. **U**nde postqz est et existit realiter na/ tura corporalis et natura spiritualis simul natura cōiuncta in vna persona vt in homine. et aliq sp/ ultra hoc etiam natura corporalis est et riuat p existit per se separata. quare etiam nō erit se tñm. **H** et existit natura spiritualis creata per se si pbat.

Dicitur natura corporalis: Unde fieret iniu/ ria nature spirituali seu intellectuali. quia natura corporalis haberet duos modos existendi: scz diuisim et cōiunctim. qd re/ peritur cōiuncta cum spirituali et reperi/ tur per se existens sine illa. et natura spiri/ tualis nō haberet nisi vnum moduz exi/ stendi scz cōiuctim. **C**um enī nobilior sit natura spiritualis qz corporalis. si corpo/ ralis inuenitur p se existēs sine spiritua/ li. qnto magis deber habere natura spiri/ tualis p se existentiā sine corporali: vt sic habeat duos modos existēdi: scz cōiun/ ctim et diuisim p se. **U**n natura corporalis esset totū et pars. et natura spūalis creata esset tñm ps et nō totū. et etiā natura corpo/ ralis esset p se existēs. et natura spūalis esset tñm cū alio existēs. et etiā natura corporalis faceret p se vñū: et cū alio vñū. et sic duo/ bus modis faceret vñū: sed natura spūa/ lis solū faceret vñū cū alio: et non faceret vñū p se. **D**ag/ vñū p se. **E**d qnatura corporalis esset co/ nū incō/ tū p se. et natura spūalis creata cēt tñm ps ueniens et nō totū. et q/ natura corporalis faceret p si nō cēt se vñū. et spiritualis nō faceret p se vñū. spūalis hoc esset cōtra ordinem vniuersi. et cōtra crea/ tura naturam rerum: et cōtra nobilitatez et di/ gnitatem et excellētiā nature spiri/ tualis: et fieret maxima iniuria nature spiri/ tuali: et hoc deus facere nō debet. **U**nde cū deus sit tot⁹ spūalis plus dñ dare na/ ture spūali qz corporali. Non enī repugnat nature spūali q/ per se creetur sine corporali et existat sicut nō repugnat corporali: vt patet ad sensum. **N**ec etiam vniuersum esset completum. qz deficeret iste modus existēdi nature create spūalis. **E**sset enim natura corporalis et spūalis insimul: et esset natura corporalis per se. et non esset na/ tura spiritualis creata p se et tamē ista natura magis decorat vniuersi: immo est pncipali or p vniuersi. quare sequit⁹ q/ non potest

o 4